

Список використаних джерел:

1. Banat I.M., Franzetti A., Gandolfi I., Bestetti G., Martinotti M.G., Fracchia L., Smyth T.J., Marchant R. Microbial biosurfactants production, application and future potential // *Appl. Microbiol. Biotechnol.* – 2010. – Vol. 87, № 2. – P. 427–444.
2. Singh A., Van Hamme J.D., Ward O.P. Surfactants in microbiology and biotechnology. Part 2. Applications aspects // *Biotechnol. Adv.* – 2007. – Vol. 25, № 1. – P. 99–121.
3. Mimee B., Labbe C., Pelletier R., Belanger R. R. Antifungal activity of flocculosin, a novel glycolipid isolated from *Pseudozyma flocculosa* // *Antimicrob. Agents Chemother.* – 2005. – Vol. 49, № 4. – P. 1597–1599.
4. Rodrigues L., Banat I.M., Teixeira J., Oliveira R. Biosurfactants: potential applications in medicine // *J. Antimicrob. Chemother.* – 2006. – Vol. 57, № 4. – P. 609–618.
5. Пирог Т.П., Шевчук Т.А., Волошина И.Н., Карпенко Е.И. Образование поверхностно-активных веществ при росте штамма *Rhodococcus erythropolis* ЭК-1 на гидрофильных и гидрофобных субстратах // *Прикладная биохимия и микробиология.* – 2004. – Т. 40, № 5. – С. 544–550.
6. Пирог Т.П., Антонюк С.И., Карпенко Е.В., Шевчук Т.А. Влияние условий культивирования штамма *Acinetobacter calcoaceticus* К-4 на синтез поверхностно-активных веществ // *Прикладная биохимия и микробиология.* – 2009. – Т.45, № 3. – С. 304–310.
7. Singh P., Cameotra S. Potential applications of microbial surfactants in biomedical sciences // *Trends in Biotechnol.* – 2004. – Vol. 22, № 3. – P. 142–146.
8. Das P., Mukherjee S., Sen R. Antimicrobial potential of a lipopeptide biosurfactant derived from a marine *Bacillus circulans* // *J. Appl. Microbiol.* – 2008. – Vol. 104, № 6. – P. 1675–1684.

Паламар А.О., Богдан Н.С., Ткачук О.Ю.

асистенти кафедри фармації,

Буковинський державний медичний університет

МІСЦЕ АПІТЕРАПІЇ У СУЧАСНІЙ МЕДИЧНІЙ ПРАКТИЦІ

Одним з основних недоліків використання синтетичних лікарських препаратів є наявність небажаних, часто ще невідомих побічних ефектів. Тому сьогодні, все більше уваги приділяється природним методам лікування. Прикладом цього є лікування захворювань людини бджолами та їх продуктами, що формує цілий напрям медицини – апітерапію.[1] Інтерес до якої зумовлений з одного боку великим вмістом біологічно активних речовин, що

виробляються бджолами, які володіють високою фармакологічною активністю. Продукти бджільництва є одними з найбільш поширених природних лікувальних та профілактичних засобів. Перевагою цих засобів лікування є відсутність токсичного впливу на організм, легкість отримання, загальна доступність та простота у використанні.

Апітерапія включає не тільки лікування укусами бджіл, а й застосування інших продуктів бджільництва, зокрема, маточного молочка, прополісу, меду, пилку бджолиного обніжжя та воску. Створено величезну кількість препаратів і лікарських форм на основі цих продуктів, що дає змогу застосовувати їх, як ефективні засоби для лікування атеросклерозу, бронхіту, пневмонії, туберкульозу, дисбактеріозу, міокардіодистрофії та оторалінгологічних захворювань [2, с.57].

Бджолиний мед може бути використаний в якості лікувального та дієтичного засобу при шлунково-кишкових захворювань, що супроводжуються підвищенням кислотності (гастрит, виразкова хвороба) у складі комплексної терапії. При цьому, мед нормалізує кислотність, виділення шлункового соку, зменшує біль, печію, покращує його загальний стан і знижує збудливість нервової системи.

Мед, як і маточне молочко є адаптогеном, який підвищує загальну стійкість організму до дії будь-яких шкідливих факторів довкілля, в тому числі до бактеріальної і вірусної інфекції, стимулюючи загальний і місцевий імунітет слизових оболонок та фагоцитарну активність лейкоцитів. Тому люди, які регулярно споживають натуральний бджолиний мед, більш стійкі до вірусних інфекцій.[3, с.35]

Прополіс проявляє болетамуючі, антисептичні, антимікробні та протигрибкові властивості, регенерує кісткову, хрящову тканину та заживляє рани, прискорює обмін речовин на рівні клітин та підвищує резистентність організму до дії несприятливих факторів зовнішнього середовища. Тому, перспективним є застосування прополісу у лікуванні пролежнів, опіків, виразок, важкозагоєваних ран, хронічних захворювань горла, шлунково-кишкового тракту та у вигляді свічок в гінекологічній практиці та для лікування геморою. Застосування прополісу разом з антибіотиками значно підвищує ефективність їх дії. Доведено ефективність застосування прополісу у людей похилого віку для покращання пам'яті. Лікування виразки

прополісом сприяє повному зникненню нудоти, періодичних болів, нормалізує кислотність шлункового соку.[4, с.100-150.]

Маточне молочко володіє загальнозміцнювальним впливом на організм, залози внутрішньої секреції, особливо на статеві, тому його рекомендують приймати у клімактеричний період, при імпотенції, психічній депресії, неврастенії, підвищеній втомлюваності, а також людям, які живуть на радіаційно-забруднених територіях. Клінічні дослідження підтверджують ефективність при лікуванні атеросклерозу, цукрового діабету, ішемічної хвороби серця і бронхіальної астми. Маточне молочко рекомендують дітям, в яких поганий апетит чи відстають у фізичному та розумовому розвитку. [5, с.19-62.]

Бджоловжалення поліпшують загальний стан організму, підвищують стійкість до радіації, поліпшують показники крові. Експериментально доведено позитивний вплив бджолої отрути при лікуванні радикуліту, невриту, тромбофлебіту.

Бджолиний віск використовують у фармацевтичній галузі для виготовлення основ для мазей.

Пилок бджолої отрути має антибактеріальні та поживні властивості, тому рекомендується при лікуванні захворювань шлунково-кишкового тракту, нервової системи, анемії, гіпертонічної хвороби, втоми, зниженого апетиту та при фізичному виснаженні організму. Окрім цього, пилок застосовують у геріатричній практиці, при псоріазі, погіршенні зору та для попередження розвитку аденоми простати.[6, с.112]

Отже, здійснюється активна наукова діяльність за різними напрямками апітерапії, продовжується клінічне випробування нових методів у багатьох клініках і науково-дослідних центрах, що є підтвердженням перспективності розвитку апітерапії.

Список використаних джерел:

1. Апітерапія: досягнення та перспективи розвитку: Матеріали ІІІ з'їзду апітерапевтів України, 28-30 верес. 2006 р., м. Харків /О.С. Шпичак, Г.Б. Ходарченко (упоряд.); В.П. Черних та ін. (редкол.); – Х.: Вид-во «Золоті сторінки», 2006. – 448 с.
2. Лекарственные препараты из продуктов пчеловодства: Информация для врача. – Донецк : БАО, 2006. – 384 с.
3. Мед та бджолине обніжжя/ Н. Б. Шанченко (уклад.); О. Б. Щербина (ред.). – Черкаси : Брама-Україна, 2005. – 95 с.
4. Алексеев В.Н.,Цельминыш Премениение продуктов пчеловодства // Продукты пчеловодства и апитерапия. - Вильнюс, 2000. – С. 100-150.

5. Гринь О. Народний лікарський порадник № 15 – С. 19-62

6. Пилок квітковий (бджолина обніжка) в клінічній та експериментальній медицині/ О. І. Волошин, О. В. Пішак, І. Ф. Мецишен ; Буков. держ. мед. акад. – Чернівці, 1998. – 191 с.

Шлюсар О.І.

асистент,

Буковинський державний медичний університет

Блажесвський М.Є.

доктор хімічних наук, професор,

Національний фармацевтичний університет

ВОЛЬТАМПЕРОМЕТРИЧНЕ ВИЗНАЧЕННЯ ЕТАПЕРАЗИНУ У БІОЛОГІЧНИХ РІДИНАХ ОРГАНІЗМУ У ВИГЛЯДІ ДЕРИВАТУ – ЙОГО S –ОКСИДУ

Одним із завдань медицини в аспекті лікування хронічного алкоголізму є розвиток не лише негативного рефлексу на алкоголь, але й усунення поліневрозів та психічного компоненту – похмільного синдрому. Можливо це здійснити лише шляхом контролю за прийманням та динамікою нагромадження препаратів [2, с. 768-772], які володіють транквілізуючою та нейролептичної дією, до яких належить етеперазин. Цей препарат застосовується для лікування хронічного алкоголізму як засіб, котрий нормалізує соматичний стан хворих [4, с.1200, 6, с. 2781].

Для дослідження динаміки нагромадження та елімінування етаперазину в біологічних рідинах хворих хронічним алкоголізмом нами був опрацьований метод дериватизаційної вольтамперометрії [1, с. 61-65]. Він заснований на здатності етаперазину легко окиснюватися калій гідрогенпероксомоносульфатом у відповідний сульфоксид за 0,5 хв. Разом з тим, новоутворений сульфоксид етаперазину, здатний легко відновлюватися під час електролізу на стаціонарному ртутному електроді, утворюючи криву залежності сили струму від прикладеної напруги (вольтамперограму, $E = - 0,70$ В щодо нас. хлоридосрібного електроду (НХСЕ) [3, с. 40-45]. Встановлено, що вольтамперограми відновлення надлишку окисника та новоутвореного сульфоксиду достатньо уособлені, щоб вибірково здійснювати аналітичне визначення етаперазину у вигляді електрохімічно активного деривату – відповідного сульфоксиду в